

[Kristen Amby.]

Bykommuner vilde tilbagevise Tilstrømningen — naturligvis; men det kan de ikke, for det har de ingen Lovhjemmel til.

Ja, men det er jo netop det, vi har sagt, at saa maa man lave Loven om. Nu siger det ærede Medlem: Nej, man maa paakalde en bedre Aand i Landkommunerne, en loyal Administrationsaand. Men selv om denne var der — og jeg tror i øvrigt ikke, man har nogen Forestilling om, at man vil være uloyal over for Loven —, kan man dog ikke tvinge de unge Mennesker til at lade være at flytte til Byerne, for det har de Ret til efter Loven. Det vil sige, at det ærede Medlem Hr. Villumsen, en af Socialdemokratiets egne Kommunalmed, her fastslaar, at der efter Loven hersker saa uheldige Forhold, at noget maa der gøres. Men det, der maa gøres, er naturligvis, at Loven maa laves om.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 25. Oktober, Kl. 13³⁰ med følgende Dagsorden:

1) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Kapitel II i Lov Nr. 359 af 13. December 1933 om Kriseforanstaltninger.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Lov Nr. 106 af 31. Marts 1933 om Laan og Tilskud til Grundforbedring.

3) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1935 til 31. Marts 1936.

Mødet hævet Kl. 16⁵⁰.

9de Møde.

Torsdag den 25. Oktober Kl. 13³⁰.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Kapitel II i Lov Nr. 359 af 13. December 1933 om Kriseforanstaltninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2501; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 281).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Oluf Pedersen: Dette forelagte Lovforslag om en Maanedes Forlængelse af Afgifterne paa Smør og Margarine maa overraske, thi allerede straks efter Vedtagelsen af Kriseforliget af 13. December traf man ude omkring i Landet bl. a. Formanden for Det radikale Venstres Rigsdagsgruppe, som opfordrede Formanden for Venstres Rigsdagsgruppe til hurtigst muligt at lave denne umulige Smørordning om. I Betragtning deraf er det underligt, at ikke alene skulde den ikke hurtigst muligt laves om, men nu skulde endog dens Gyldighedstid yderligere forlænges. Gennemlæser man de Udtalelser, som er fremsat af Landbrugsministeren, ser man, at saa sent som den 1. August udtalte han, at Smørordningen var blevet en Skuffelse. Han udtalte her i Tinget bl. a., at Smørforbruget var gaaet ned til kun 14 Mill. kg i de første syv 4 Ugers Perioder, og, sagde han, med den nuværende Lov og de nuværende Priser var der ingen mejerikyndige, som regnede med et større Hjemmeforbrug end 26 Mill. kg i hele Aaret, medens Hjemmeforbruget i 1933 var 34,6 Mill. kg. Der var altsaa en meget betydelig Nedgang, som i Hovedsagen sikkert maa tilskrives den Lov, hvis Gyldighedstid her foreslaas forlænget. Naar man har motiveret dette Forslag med, at en Henvendelse fra Landbrugsraadet og Mejeriernes Fællesorganisation giver Baggrund for Kravet om en Maanedes Forlængelse, maa man sikkert se det ud fra det Synspunkt, at baade Landbrugsraadet og Fællesorganisationen har været med i Arbejdet, dengang dette Lov-